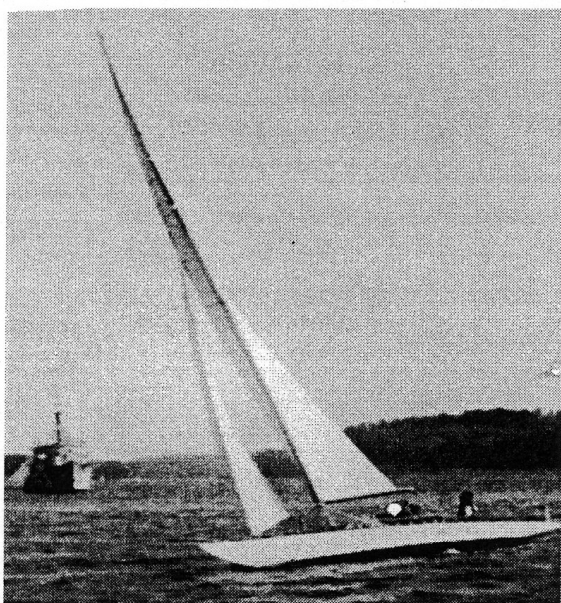

Skärgårdskryssaren "Sif"

Skärgårdskryssaren Sif under segel på Dalaröström. En äldre kustminsvepare i bakgrunden.

I artikeln i förra numret om Evert Taubes besök på Dalarö 1922 efterlyste vi uppgifter om segelbåten Sif som Taube låg till ankars med i Utö hamn vid midsommarfirandet. Shimmyn blev uppringd av Thomas de Champs, sommarbo på Dalarö sedan 30-talet, som kunde berätta följande:

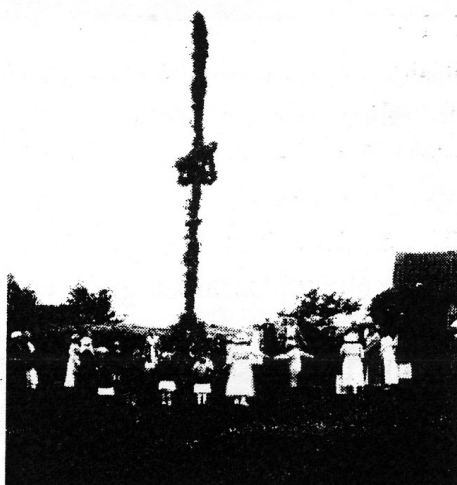
- Min pappa (som var skeppsredaren Arnold de Champs) köpte Sif år 1921. Hon var en 40 kvm skärgårdskryssare som byggts 1920 av Tore och Yngve Holm i Gamleby och som tog guldmedalj för Sverige vid olympiaden i Antwerpen 1920. Pappa och mamma var kompisar med Taube och seglade mycket ofta till Utö som var en uppskattad mötesplats för seglarvänner och andra vänner som man ofta umgicks med. Konstnären Kurt Jungstedt blev också vän till familjen och var hemma på middagar och liknande hos oss. Familjen ägde Sif i mer än 50 år och pappa deltog med henne i otaliga kappseglingar.

Till den vackra Dalarövillan från 1878 i Berghamnsbacken med dess historia och familjens engagemang i Havsörnarna med dess klubbstuga på Boskapsön vill vi återkomma senare i Shimmyn.

Jutholmen, "Njutholmen"

Erik Ahlberg har bott länge på Jutholmen men vistas nu oftast i Australien. Där, i Sydney, skrev han i höstas en fin liten skrift om Jutholmen, sitt "enastående paradys". Skriften har hittills gjorts i en begränsad upplaga till de som bor på ön, men hembygdsföreningen har fått möjligheten trycka upp ett litet större antal för försäljning till självkostnad till medlemmarna och andra intresserade.

Den 50-sidiga skriften inleds med ett varmt tack till i första hand Sven Hagberg, vår förre styrelseledamot, som starkt bidragit med sina kunskaper men också till Karin Norman, också Jutholmenbo sedan länge.

Jutholmen

Det lilla skäret i "Dalems Sand" spelade en viktig roll i Sveriges maritima historia av Erik Ahlberg

I skriften ges en historisk återblick från 1200-talet till det kungliga beslutet år 1676 att förlägga den första lotsstationen till Dalarö, just på Jutholmen och vidare fram till idag. Det finns kartor med stugornas placering och vilka som bodde var vid olika tidpunkter.

I en tänkt rundvandring som börjar 1796 och slutar 2004 redogörs för personer och släktförhållanden i de olika husen.

"I dag har vi inga lotsar kvar, bara sorkar, myror och husbockar" avslutar Erik sin skrift som han "ställt samman för att bättre förstå vårt unika, rika arv".

Dalarö Shimmyn på skiva

Bengt-Olof "Bob" Bengtson, som bor i den fantastiskt vackert belägna Grindstugan utefter Dalarövägen, har skänkt föreningen en grammofonskiva från 1920-talet med två Fred Winter - melodier. Den ena är Släckta fyrar och den andra vår signaturmelodi Dalarö Shimmy. Styrelsen har sökt skivan i flera år utan att lyckas och är förstås mycket glad och tacksam för gåvan. Ett nothäfte äger vi redan, daterat 1922. Förhoppningsvis får vi spela upp skivan för medlemmarna vid något festligt tillfälle framöver. Vi har försäkrat oss om tillgång till en riktig vevgrammofon!

En glad Bob visar upp den gamla stenkakan

För alla nya medlemmar, som inte känner till varför vårt medlemsblad bär sitt udda namn, kan vi meddela att föreningen allra första "historiska föremål" var notbladet till Dalarö Shimmy. Då döpte vi tidningen så och omarbetade titelsidan från notbladet till vinjettbild på tidningen.

Shimmy var på 20-talet en populär variant av fox-trot, "en amerikansk sällskapsdans i 2/4-dels takt". Ordet kommer för det franska ordet för skjorta eller linne, "chemise".

Refrängen slutar:

"Du är som en hägring i din fägring Dalarö!"